

Un projecte pioner per a discapacitats a Sarrià de Ter

Per tal com abans-d'ahir no l'altre uns núvols primaverencs estigueren escampant gotes d'aigua a balquena, i això empallegà la meua dèria per caminar, avui que ha sortit per l'horitzó un sol meravellós, he anat a passejar per la vila de Sarrià de Ter. De cor a pensa he arribat a un encisador indret on els sarrianencs, des de l'any de Mariacastanya, acudeixen tots plegats quan es tracta de reunir-se per celebrar quelcom; s'anomena el Pla dels Socs. Després de fer un volt entre l'arbrada, he arribat al recinte on la fundació Els Joncs disposa d'un edifici, que està en desús. Algú m'ha explicat que aquesta edificació d'aquí a un temps serà l'escenari d'un projecte pioner a tota Europa, dirigit a què persones amb discapacitat intel·lectual puguin viure i, a poc a poc, emancipar-se. Aquest projecte tant il·lusionant coincidirà amb el 40è aniversari de l'esmentada fundació, que, des de l'any 1991 està amatent a crear, desenvolupar i mantenir centres d'ensenyament especial, de formació professional i de treball ocupacional, així com la creació de tota mena d'iniciatives i empreses per a donar feina estable a persones amb discapacitat intel·lectual. Tenint esguard que la jornada és d'una lluminària del tot encoratjadora, aquesta notícia encara m'emplena més de goig.

Tot i les notícies tan esgarrifoses que els mitjans de comunicació tot sovint ens expliquen, coincideixo amb una frase que sovintejava la política socialista Carme Chacón (aquests dies fa un any des que marxà cap al Cel): «Vull ensenyar-li al meu fill que el gènere humà està ple de bondat». Soc del parer que la bondat humana sempre ha bellugat aquest vetust món envers el progrés i el benestar de la societat. La bondat humana és la preada eina que sempre ha fet servir l'ésser humà per tal d'ajudar els seus consemblants, sobretot els més desfavorits. Totes aquestes associacions de bones persones, com la fundació Els Joncs, que empren el seu temps a ajudar els altres, mereixen el suport moral de la societat i el suport econòmic de les nostres institucions públiques.

Em sobta i m'indigna d'allò més que encara a hores d'ara uns polítics d'aquí i d'allí continuïn entestats a perllongar un enfrontament polític tan sols per interessos particulars i de defenses judicials alguns, i interessos partidistes i electoralistes tots plegats. Em sobta i m'indigna d'allò més que aquesta interessada prolongació d'un Procés independentista unilateral i a les braves que tan sols ha comportat perjudicis per la societat catalana, ara com que no es posen d'acord per formar un govern efectiu i que respecti la legalitat vigent, i amb l'ajuda de les conseqüències de l'aplicació de l'article 155, es mantinguin en un estat d'hibernació les polítiques de prioritització de les subvencions públiques, tan retallades pel Govern d' Artur Mas de l'antiga CiU i mantingudes per l'últim Govern de Carles Puigdemont del PDeCAT. No m'estranya gens que moltes associacions de caràcter social es vegin obligades a cercar fons privats, com en aquest cas, la fundació Els Joncs, que estan organitzant un sopar benèfic a càrrec dels germans Roca el dia 26 d'abril al Mas Marroch. Tant de bo els polítics d'aquí i d'allí deixin de mirar-se el melic, i abandonin aviat les seves particulars i interessades batalletes polítiques, i es formi un Govern efectiu, que respecti la legalitat vigent; tant de bo!

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/04/21/projecte-pioner-discapacitats-sarria-ter/908811.html?utm_source=rss